Rozdział 3. Zapisywanie stanu aplikacji w ustawieniach lokalnych

Jacek Matulewski

Materiały dla Podyplomowego Studium Programowania i Zastosowania Komputerów, sekcja Projektowanie i tworzenie aplikacji dla platformy .NET (pod patronatem Microsoft)

Cykl życia aplikacji. Wybór momentu zapisania stanu

W przypadku aplikacji na ekran Start w systemie Windows 8 (aplikacje Modern UI) podlegają zarządzaniu, jaki znamy z systemów mobilnych. To nie użytkownik, a system decyduje kiedy powinny zostać zamknięte (w tym sensie nasz przycisk *Zamknij*, który dodaliśmy do aplikacji odbiega od standardów). System może również wstrzymać aplikację, jeżeli nie jest widoczna na ekranie, a użytkownik otwiera nowe aplikacje lub komputer przechodzi w stan niższego poboru energii. Wstrzymana aplikacja nadal znajduje się w pamięci, więc jej wznowienie jest szybkie. Dzięki przeniesieniu konroli nad cyklem życia aplikacji z rąk użytkownika do systemu, ten może sprawniej zarządzać pamięcią i użyciem procesora. Schemat cyklu życia aplikacji Modern UI widoczny jest na rysunku 3.1.

Rysunek 3.1. Cykl życia aplikacji Modern UI (tłumaczenie rysunku z MSDN) (zob. http://msdn.microsoft.com/en-us/library/windows/apps/hh986968.aspx)

Wstrzymanie i wznowienie aplikacji zasadniczo nie wymaga od programisty żadnych działań. Problemem jest natomiast możliwość zamknięcia aplikacji. Aby nie traciła ona swojego stanu, programista powinien zadbać, aby aplikacja potrafiła przechować ustawienia i zawartość kontrolek, lub jeszcze lepiej stan modelu (dane), na bazie którego tworzony jest widoczny w interfejsie widok (stan kontrolek). W naszej aplikacji będą to cztery liczby odpowiadające składowym R, G, B i A koloru lub po prostu obiekt typu Color.

Co ciekawe zamykana aplikacja (bez względu na to, czy użyjemy dodanego przez nas przycisku, kombinacji klawiszy Alt+F4, czy gestu zamykającego aplikację), zostanie ona wpierw wstrzymana na 10 sekund, a dopiero potem zamknięta. Aplikacja nie jest powiadamiana o zamknięciu, a jedynie o wstrzymaniu. Zatem już wtedy powinna zadbać o zachowanie swojego stanu. I ma na to tylko 5 sekund.

Tyle teorii. W praktyce również zdarzenie towarzyszące wstrzymaniu aplikacji nie jest dobrym miejscem na zapisywanie danych. Raz, że czas od wstrzymania aplikacji do jej zamknięcia jest krótki, a dwa – nie ma gwarancji, że metoda App.onSuspending zostanie w ogóle wywołana. Dlatego warto ważne dane zapisać już wcześniej. Można do tego wykorzystać np. zdarzenie VisibilityChanged okna – wówczas dane zostaną zapisane w momencie, gdy okno aplikacji znika lub pojawia się z ekranu.

Wiemy zatem kiedy mamy zapisywać dane. Odczytywać będziemy je przy tworzeniu strony, aby stan aplikacji był odtwarzany nie tylko w razie wstrzymania, ale również po zamknięciu w kolejnej instancji. Pozostaje zatem ustalić gdzie mają być zapisywane dane, i co tak właściwie mamy przechowywać. Na ostatnie pytanie najłatwiej odpowiedzieć – stan naszej aplikacji określa kolor prostokąta. Od tego koloru, a konkretnie od jego składowych R, G, B i A zależą również pozycje suwaków.

Do przechowywania danych użyjemy natomiast mechanizmu ustawień lokalnych. Implementuje go klasa Windows.Storage.ApplicationData.Current.LocalSettings typu ApplicationDataContainer. Pozwala on na przechowywanie danych w spersonalizowanym folderze danych aplikacji, podobnie jak to ma miejsce w przypadku mechanizmu ustawień z aplikacji desktopowych Windows Forms i WPF. W przypadku tego projektu Visual Studio stworzyło plik binarny *Settings.dat* w katalogu *c:\Users\jacek_000\AppData\Local\Packages\9648859e-db68-477e-a389-*743c15e25923_n88mjzycwkygy\Settings.

Oprócz ustawień lokalnych (tj. ograniczonych do tego jednego komputera), aplikacja może również przechowywać ustawienia wspólne dla tej aplikacji i tego użytkownika na wielu komputerach (katalog Windows,Storage,ApplicationData,Current,RoamingSettings). Dane są wówczas przechowywane w chmurze. Więcej o tym w następnym rozdziale. **** Przekazywanie ustawień nie zawsze działa.

Przygotujmy klasę statyczną Ustawienia, która w oparciu o ustawienia lokalne pozwoli na przechowanie i odtworzenie stanu aplikacji (koloru). Pokazuje ją listing 3.1. Zwróćmy uwagę, że przechowywanie danych polega na zapisywaniu ich do kolekcji Values – nie ma w tym zatem niczego skomplikowanego.

Listing 3.1. Klasa ustawień. Może być zdefiniowana gdziekolwiek, nawet jako klasa zagnieżdżona klasy Kolory.MainPage, ale ja umieściłem ją w osobnym pliku Ustawienia.cs.

```
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.Ling;
using System.Text;
using System. Threading. Tasks;
using Color = Windows.UI.Color;
namespace Kolory
{
    static class Ustawienia
        private static Windows.Storage.ApplicationDataContainer ustawienia =
Windows.Storage.ApplicationData.Current.LocalSettings;
        public static bool CzyObecne()
        {
            return
                ustawienia.Values.Keys.Contains("kolor R") &&
                ustawienia.Values.Keys.Contains("kolor G") &&
                ustawienia.Values.Keys.Contains("kolor B") &&
                ustawienia.Values.Keys.Contains("kolor A");
```

```
public static Color Czytaj()
    {
        Color kolor;
        kolor.R = (byte)ustawienia.Values["kolor R"];
        kolor.G = (byte)ustawienia.Values["kolor G"];
        kolor.B = (byte)ustawienia.Values["kolor B"];
        kolor.A = (byte)ustawienia.Values["kolor A"];
        return kolor;
    }
   public static void Zapisz(Color kolor)
    {
        ustawienia.Values["kolor R"] = kolor.R;
        ustawienia.Values["kolor G"] = kolor.G;
        ustawienia.Values["kolor B"] = kolor.B;
        ustawienia.Values["kolor A"] = kolor.A;
    }
   public static void Usun()
    {
        ustawienia.Values.Remove("kolor R");
        ustawienia.Values.Remove("kolor G");
        ustawienia.Values.Remove("kolor B");
        ustawienia.Values.Remove("kolor A");
   }
}
```

Wywołajmy metodę Czytaj w konstruktorze klasy MainPage, a Zapisz w metodzie związanej ze zdarzeniem zmiany widoczności okna. Wiązanie metody ze zdarzeniem umieściliśmy również w konstruktorze klasy MainPage. Listing 3.2 pokazuje zarówno konstruktor, jak i metodę zdarzeniową. W efekcie aplikacja po ponownym uruchomieniu będzie znajdowała się w stanie, w jakim ją opuścimy.

```
Listing 3.2. Odtwarzanie stanu aplikacji
```

```
using Color = Windows.UI.Color;
namespace Kolory
{
    /// <summary>
    /// An empty page that can be used on its own or navigated to within a Frame.
    /// </summary>
    public sealed partial class MainPage : Page
    {
        private bool inicjacjaZakonczona = false;
        public MainPage()
        {
            this.InitializeComponent();
        }
    }
}
```

```
if (Ustawienia.CzyObecne()) KolorProstokąta = Ustawienia.Czytaj();
            Color kolor = KolorProstokata;
            SliderR.Value = kolor.R;
            SliderG.Value = kolor.G;
            SliderB.Value = kolor.B;
            SliderA.Value = kolor.A;
            TextBlock1.Text = SkładoweKoloruDec(kolor) + "\n";
            TextBlock1.Text += "HEX: " + SkładoweKoloruHex(kolor);
            Window.Current.VisibilityChanged += Current_VisibilityChanged;
            inicjacjaZakonczona = true;
        }
       void Current VisibilityChanged(object sender,
Windows.UI.Core.VisibilityChangedEventArgs e)
        £
            if (!e.Visible) Ustawienia.Zapisz(KolorProstokąta);
        }
```

O zapisaniu danych należy również pamiętać po kliknięciu przycisku, przed wywołaniem metody App.Current.Exit (listing 3.3).

Listing 3.3. Zapisywanie ustawień przed wymuszeniem zamknięcia aplikacji

```
private void Button_Click_1(object sender, RoutedEventArgs e)
{
    Ustawienia.Zapisz(KolorProstokata);
    App.Current.Exit();
}
```

Model

Możemy pójść o krok dalej. Do klasy Ustawienia dodajmy statyczną składową przechowujące aktualną wartość koloru ustalonego za pomocą suwaków i prezentowanego w prostokącie. W ten sposób klasa ta stworzy w pełni funkcjonalną warstwę danych.

 Zacznijmy od dodania do klasy Ustawienia prywatnego pola kolor i udostępniającej go własności Kolor (listing 3.4). Pole będzie typu Nullable<Color> (co w skrócie można zapisać jako Color?) i zainicjowane wartością null świadczącą o tym, że jego wartość nie została jeszcze odczytana z ustawień. W sekcji get własności, której kod wykonywany jest w momencie odczytywania wartości własności, sprawdzamy czy wartość została już odczytana z ustawień i jeżeli nie, to to robimy. W ten sposób wartość zostanie zainicjowana automatycznie przy pierwszym odczytaniu.

Listing 3.4. Przekształcania klasy pomocniczej służącej do przechowywania ustawień w model tworzący warstwę danych aplikacji

```
static class Ustawienia
{
    private static Windows.Storage.ApplicationDataContainer ustawienia =
    Windows.Storage.ApplicationData.Current.LocalSettings;
```

private static Color kolorDomyslny = Color.FromArgb(255,0,100,0);

```
private static Color? kolor = null;
public static Color Kolor
ł
    aet
    {
        if (!kolor.HasValue)
        £
            if (CzyObecne()) Czytaj();
            else kolor=kolorDomyslny;
        }
        return kolor.Value;
    }
    set
    Ł
        kolor = value;
    }
}
. . .
```

2. Przy takim scenariuszu metody CzyObecne i Czytaj mogą zostać ukryte (ich modyfikator ustawiamy na private). Ponadto metoda Czytaj wymaga dodatkowym modyfikacji. Zamiast zwracać kolor będzie modyfikować stan ustawień (listing 3.5).

Listing 3.5. Upraszczanie interfejsu klasy Ustawienia

```
private static void Czytaj()
{
    Color kolor;
    kolor.R = (byte)ustawienia.Values["kolor_R"];
    kolor.G = (byte)ustawienia.Values["kolor_G"];
    kolor.B = (byte)ustawienia.Values["kolor_B"];
    kolor.A = (byte)ustawienia.Values["kolor_A"];
    Ustawienia.kolor = kolor;
```

- }
- 3. Zmieniamy również metodę Zapisz tak, aby do ustawień przesyłana była wartość z pola kolor (w tej wersji metoda pozbawiona jest argumentu, zob. listing 3.6).

Listing 3.6. Drobne modyfikacje w metodzie Zapisz

```
public static void Zapisz()
{
    if (kolor.HasValue)
    {
        ustawienia.Values["kolor_R"] = kolor.Value.R;
        ustawienia.Values["kolor_G"] = kolor.Value.G;
        ustawienia.Values["kolor_B"] = kolor.Value.B;
        ustawienia.Values["kolor_A"] = kolor.Value.A;
    }
}
```

4. Możemy teraz przejść do kodu klasy MainPage. Zmodyfikujmy konstruktor zgodnie ze wzorem z listingu 3.7.

Listing 3.7. Zmiany w klasie strony

```
public MainPage()
{
    this.InitializeComponent();
    if (Ustawienia.CzyObecne()) KolorProstokata = Ustawienia.Kolor;
    Color kolor = KolorProstokata;
    SliderR.Value = Ustawienia.Kolor.R;
    SliderG.Value = Ustawienia.Kolor.G;
    SliderB.Value = Ustawienia.Kolor.B;
    SliderA.Value = Ustawienia.Kolor.A;
    TextBlock1.Text = SkładoweKoloruDec(Ustawienia.Kolor) + "\n";
    TextBlock1.Text += "HEX: " + SkładoweKoloruHex(Ustawienia.Kolor);
    Window.Current.VisibilityChanged += Current VisibilityChanged;
    inicjacjaZakonczona = true;
}
void Current VisibilityChanged(object sender, Windows.UI.Core.VisibilityChangedEventArgs
e)
{
    if (!e.Visible) Ustawienia.Zapisz(KolorProstokata);
. . .
private void Button Click 1(object sender, RoutedEventArgs e)
{
   Ustawienia.Zapisz(KolorProstokąta);
   App.Current.Exit();
}
```

5. No i na koniec zmodyfikujmy metodę zdarzeniową związaną ze zmianą wartości suwaków zgodnie ze wzorem z listingu 3.8.

Listing 3.8. Synchronizacja koloru prostokąta i stanu modelu

```
private void Sliders_ValueChanged(object sender, RangeBaseValueChangedEventArgs e)
{
    if (!inicjacjaZakonczona) return;
    Ustawienia.Kolor = new Color()
    {
        R = (byte)SliderR.Value,
        G = (byte)SliderR.Value,
        B = (byte)SliderB.Value,
        A = (byte)SliderB.Value
```

```
};
KolorProstokąta = Ustawienia.Kolor;
TextBlock1.Text = SkładoweKoloruDec(Ustawienia.Kolor) + "\n";
TextBlock1.Text += "HEX: " + SkładoweKoloruHex(Ustawienia.Kolor);
}
```

Uwaga! O ile użycie pola czyZainicjowane było wcześniej podyktowane tak naprawdę tylko względami estetycznymi, to teraz jest ono konieczne do prawidłowego działania aplikacji. Bez tego Ustawienia.Kolory byłyby niewłaściwie zmieniane przed właściwym uruchomieniem programu.